

STATSMINISTERENS INNLEGG I STORTINGSDEBATTEN 6. JUNI 1978
OM OMFORDELING AV ARBEIDSOPPGAVER MELLOM REGJERINGENS
KONTORER, (INNST.S.NR. 327, 1977-78)

Det er ikke bare en omfordeling av saker mellom Handelsdepartementet og Utenriksdepartementet. Det er også en styrking av viktige funksjoner i de to departementer.

For det første har det vist seg nødvendig å styrke Handelsdepartementet, særlig på grunn av våre oppgaver i utenrikshandelen. Dette er ikke bare av hensyn til våre aktuelle problemer i utenriksøkonomien. Det er en alminnelig tendens i internasjonal økonomi og handel at de

- 2 -

politiske myndigheter nå deltar mer aktivt sammen med eksportnæringene. Dette gjelder som eks. i forholdet til de oljeproduserende land, i mange utviklingsland, og i stats-handelslandene. Her finner vi muligheter for viktige framtidige markeder også for Norge. Dessuten er det ved eksport av kapitalvarer ofte tale om en betydelig offentlig innsats med garantistillelse, kreditter m.v.

Vi ser her eksempler fra en utvikling hvor utenrikshandel i stigende grad er blitt en samarbeidsoppgave mellom næringsliv og myndigheter. I denne situasjonen ønsker Regjeringen å gi Handelsdepartementet en sterkere bemanning og et klarere mandat.

For det annet ønsker Regjeringen å styrke Utenriksdepartementet på to viktige områder. Det ene gjelder vår utviklingshjelp. Ved å føre ansvaret for Verdensbanken og de

regionale utviklingsbanker over til Utenriksdepartementet, blir de aller fleste saker samlet under én statsråds ansvar. Verdensbanken spiller i dag en viktig rolle i Norges utviklingspolitikk og dette vil ventelig forsterke seg.

Det andre området gjelder samordningen mellom utenrikspolitikk og de enkelte fagdepartementers internasjonale virksomhet. Ut gjennom hele etterkrigsperioden har det vært en sterk utvikling i retning av større internasjonalt engasjement på alle fagområder. Norsk medvirkning i internasjonalt samarbeid vil - uansett hvor sterkt faglig betont det er - også ha en utenrikspolitisk side. Etter hvert som det internasjonale samarbeid øker, blir det både viktigere og vanskeligere å sikre seg den nødvendige samordning mellom norsk utenrikspolitikk og norsk faglig medvirkning i internasjonale organisasjoner m.v.

For å kunne sette Utenriksdepartementet bedre i stand

til å løse sin del av denne oppgaven, er det nødvendig både å avlaste departementet ved å føre enkelte oppgaver over til Handelsdepartementet, og å styrke bemanningen.

Som det framgår av innstillingen har Regjeringen tatt til etterretning at komiteens flertall på et avgrenset område har ønsket å trekke grensen mellom de to departementer på en litt annen måte enn Regjeringen hadde foreslått. Dette rokker ikke ved hovedinnholdet i proposisjonen.

Komiteens mindretall har reist tvil om ansvarsforholdene mellom handelsministeren og utenriksministeren blir tilstrekkelig klare, særlig gjelder det instruksjonsmyndigheten overfor utenriksstasjonene.

Det er ikke ukjent i norsk utenriksvesen at et fagdepartement innenfor sin faglige kompetanse har adgang til å

instruere norsk utenriksstasjon. Dette rokker verken ved fagministerens ansvar, eller utenriksministerens.

/ Regjeringen vil gjennomføre den nye ordningen på en slik måte at vi kombinerer en rasjonell arbeidsdeling med klare ansvarsforhold.